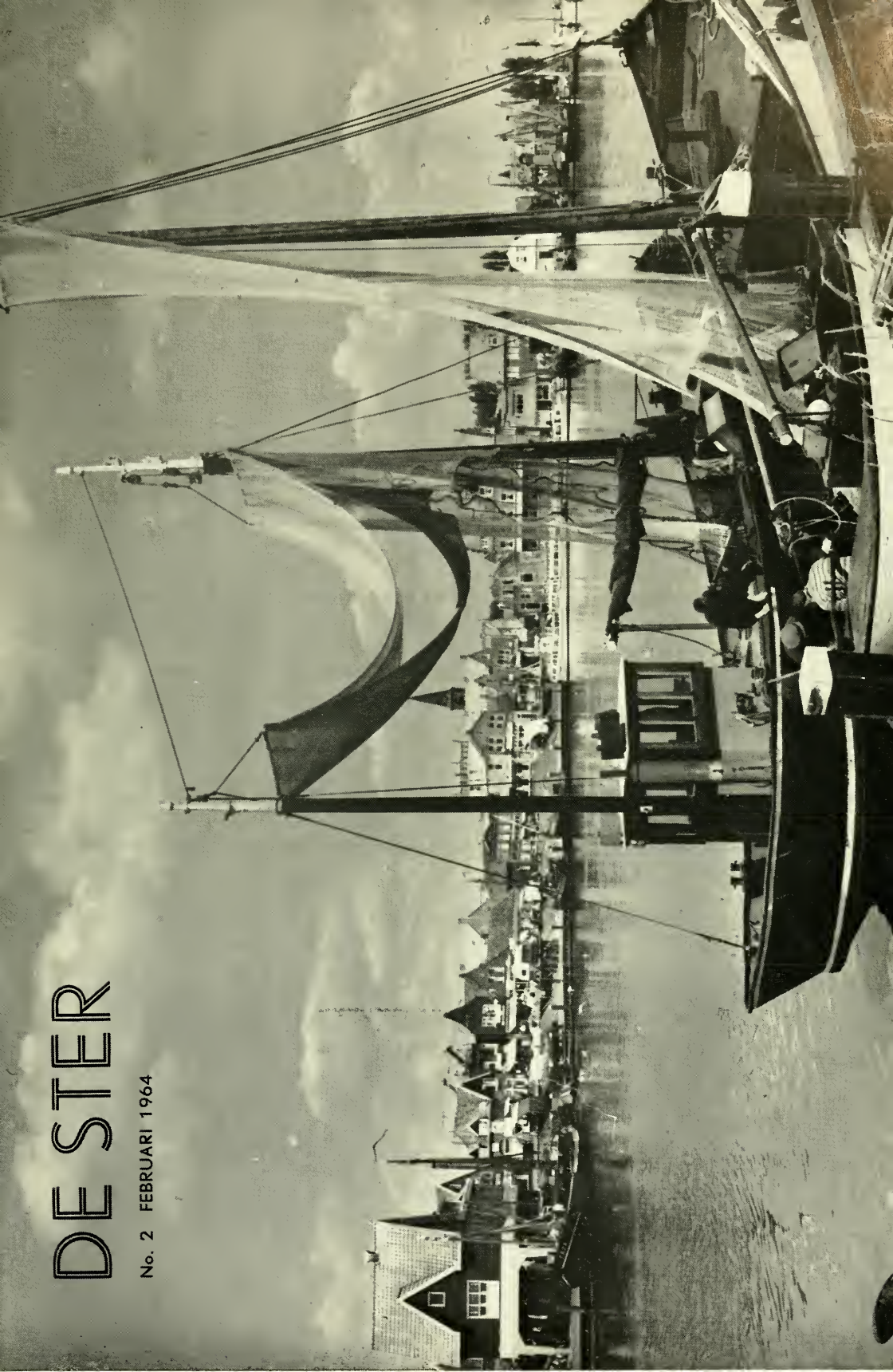

DE STER

No. 2 FEBRUARI 1964

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

VOLENDAM

64e JAARGANG

Nr 2

INHOUD	Blz.
Onze profeet spreekt	35
Vraag van de maand	38
Wederom een gouden bruiloft	37
Archaeologen brengen feiten aan het licht	41
Conferentiesprokkels	47
De zustershulpvereniging	54
Het huisonderwijs	56
Gebeurtenissen in de zending	59
Als wij ouder worden	64

Redacteur: DON VAN SLOOTEN, President der Nederlandse Zending

Assistent: A. D. JONGKEES

Melvill van Carnbeelaan 54 Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: W. Panman, Vaalrivierstraat 133, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR

GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H.

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Onze profeet spreekt

Op een ieder van ons rust de verantwoordelijkheid de weg der gerechtigheid, van trouw en van plichtsbetrachting jegens de medemens te volgen. Hij die een andere weg kiest en dit dientengevolge met mislukking, ellende en dood moet bekopen, heeft dat uitsluitend aan zichzelf te wijten. Geloof is weliswaar een essentieel beginsel voor alle vooruitgang, niet alleen geestelijke vooruitgang, maar alle vooruitgang, doch op geloof als een noodzakelijk element daarvoor volgt de vrije uitoefening van zijn wil.

Deze idealen zijn eeuwige waarheden: persoonlijke vrijheid om zijn eigen leven te kiezen, zo lang men niet iemand anders van die vrijheid berooft: onkreukbaarheid, eerlijk handelen, beloften nakomen, hetzij gesproken, hetzij geschreven, geloof in God en geloof dat er in onze medemens veel goeds is.

Het ware doel van het leven is meer het zoeken van geestelijke ontwikkeling dan stoffelijke genietingen of het verwerven van rijkdommen. Deze dag is een deel van de eeuwigheid. Wat wij heden zijn, zal voor een groot deel onze ondervinding bepalen en wat wij morgen zijn en het zal ons helpen onze plaats in de komende wereld te bepalen.

God is niet zo maar een afwezige, ver weg zijnde invloed. Hij is een goede Vader, die zich bekommert om het welzijn van Zijn kindren en bereid is hun geroep te horen en te beantwoorden. Het antwoord kan negatief zijn, zoals een wijze ouder soms een negatief antwoord geeft op de smeekbede van een kind, doch Hij is altijd gereed om te horen en te antwoorden.

Verkeer in goed gezelschap en kies daaruit diegenen met wie gij door tijd en eeuwigheid zoudt willen gaan.

Eerbied voor God en voor heilige dingen is het voornaamste kenmerk van een grote ziel.

Jonge mensen: Is het het lichaam dat ge wilt dienen en daarvan een slaaf worden of is het de geest die gij wilt ontwikkelen om in dit leven en in de komende wereld gelukkig te zijn?

Jonge man, en jonge vrouw; ik raad u de deugd van zelfbeheersing aan, indien gij het beste van uw leven wilt maken, opdat gij het ideaal, de geestelijke ontwikkeling van uw ziel, kunt verwezenlijken.

Verleiding komt niet tot hen die er tevoren niet aan hebben gedacht. Houdt uw gedachten rein en het zal u gemakkelijk vallen de verleidingen te weerstaan, wanneer zij mochten komen.

God heeft in deze tijd het plan van zaligheid geopenbaard, hetgeen niets anders is dan de geestelijke rijkdom van karakter die ons waardig maakt Zijn koninkrijk binnen te gaan.

Zoek eerst het koninkrijk betekent aan de beginselen van het evangelie alle andere doelstellingen en oogmerken ondergeschikt maken. De eerste

plicht van de burgers van dat koninkrijk is het leiden van voorbeeldige levens.

Het geheim van waar geluk bestaat niet in het hebben, maar het zijn, niet in bezitten, maar in genieten. Het doet het hart goed vrede met zichzelf te hebben. De mens is de schepper van zijn eigen geluk. Het is de aroma van het leven dat in overeenstemming met hoge idealen wordt geleefd.

Het uitwerken van onze zaligheid is niet het werkeloos zitten, maar het vervullen van de naastliggende taak, elke dag, ieder uur, ieder ogenblik zo nodig, en blij voort te gaan met zo te doen terwijl de jaren komen en gaan en de vruchten van zulk arbeiden aan onszelf of aan anderen toevallen, zoals een rechtvaardig en weldoend Vader beslist.

In de Kerk van Jezus Christus zijn geen meesters en geen knechten, maar allen werken voor elkeen en elkeen werkt voor allen.

Kennis komt door persoonlijke inspanning. Voor het verkrijgen ervan moet gewerkt worden. Nauwkeurige en bepaalde kennis wordt ons aller deel in nauwkeurige verhouding tot de mate van intelligentie, zedelijke moed en volharding die wij bij het zoeken er naar aan de dag leggen.

Wederom een Gouden Bruiloft

Wanneer u dit leest, is het feest al geschiedenis geworden, en dat spijt mij voor Broeder en zuster de Ronde in Phoenix, Arizona, 1926 E. Diamond Street. Ik ontving zijn brief te laat voor het januarinummer.

Maar de vele leden die Broeder en Zuster de Ronde van vroeger hebben gekend en die hen tijdens hun zending in Nederland van mei 1959 tot augustus 1961 hebben leren kennen, zullen het ongetwijfeld waarden het een en ander over dit echtpaar te vernemen. Daartoe ontleen ik aan het schrijven van Broeder de Ronde, dat te lang is om in zijn geheel te worden geplaatst, het volgende:

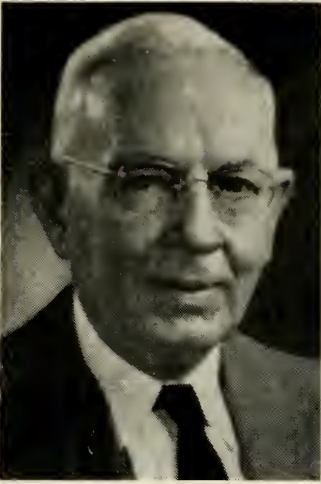
Het was de 4de februari 1914 dat Broeder en Zuster de Ronde in het huwelijk traden. Over enige dagen (het is de 1e februari dat ik dit schrijf) zullen zij dus bij leven en welzijn hun gouden bruiloft vieren. Precies 10 jaar later werd Broeder de Ronde in de voormalige kerk in de St. Jansstraat gedoopt, nadat zijn vrouw Elizabeth W. hem met hun zoontje van 9 jaar in september 1923 was voorgegaan. Na zijn doop bleef hij het verbond, met zijn Vader in de Hemel gesloten, getrouw en vervulde jaren lang menig ambt in de Schiedamse gemeente, secretaris van verschillende onderorganisaties, leraar en president van de Genealogische Afdeling, leraar en president van de zondagsschool. In 1936 als ouderling in het Melchizedekse Priesterschap opgenomen, werd hij lokaal zendeling en was als zodanig, met enige onderbreking, drie jaar werkzaam, gedurende welke tijd hij het voorrecht had vijf personen te dopen. Gedurende de bezettingstijd was Broeder de Ronde president van de Schiedamse Gemeente, die toen met de Vlaardingse afdeling één gemeente vormde. Na een lidmaatschap van 25 jaar van de Schiedamse gemeente emigreerde het gezin de Ronde de 22ste juli 1949 naar de Verenigde Staten. Na enige dagen in Salt Lake City vertoefd te hebben, vertrok het gezin naar Phoenix, Arizona, alwaar Broeder de Ronde een baan als conciërge kreeg.

In april 1959 werden Broeder en Zuster de Ronde op zending geroepen. Hun arbeidsterrein werd het oude vaderland, waar zij twee jaar en drie maanden hun beste krachten aan het zendingswerk hebben gewijd. Tijdens hun verblijf in Amerika sloten zij het tempelhuwelijk en verrichtten zij veel werk voor de afgestorvenen en doen dat nog steeds.

Wij wensen Broeder en Zuster de Ronde nog veel geluk en Gods beste zegeningen op hun verdere levensweg en feliciteren hen van harte met het bereiken van de belangrijke mijlpaal in het leven van een echtpaar: De Gouden Bruiloft!

Namens de Redactie van de Ster, A. D. Jongkees.

Sommige mensen denken dat het bevredigen van de nieuwsgierigheid het einde van alle kennis is; sommigen de zucht naar roem; sommigen het genoegen van te kunnen redetwisten, sommigen de noodzakelijkheid van zelfonderhoud door hun kennis, doch het juiste gebruik van alle kennis is deze, dat wij dat verstand dat ons door God werd geschonken, voor het gebruik en het voordeel van de mens aanwenden. Bacon.

DE VRAAG

van de maand

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,
President van de Raad der Twaalven

★

VRAAG: Zal een mens in de opstanding dezelfde leeftijd hebben als die waarin hij of zij overleed? Ik ben er mij van bewust dat kinderen die sterven, als kinderen zullen herrijzen, want in het graf is geen groei, maar zullen sommigen opstaan in de leeftijd van dertig en sommigen van tachtig of honderd jaren?

ANTWOORD: Er is voor niemand enige reden om zich over het uiterlijk van de mensen in de opstanding te bekommeren. De dood is een reinigingsproces, voor zo ver het het lichaam betreft. Wij hebben reden te geloven dat het beeld van de hoge leeftijd zal verdwijnen en dat het lichaam van de man en van de vrouw tot zijn volle sterkte zal worden hersteld. Kinderen zullen opstaan als kinderen, want in het graf is geen groei.

Kinderen zullen voortgaan met groeien totdat zij de volle wasdom van hun geesten hebben bereikt. Alles wat daarmee in strijd zou zijn, is onlogisch en inconsequent. Wanneer ons lichaam is vernieuwd, zal het in de volle sterkte als man of vrouw verschijnen, want lichamelijke zwakheden zullen alle in het graf achterblijven. Amulek, in zijn toespraak tot het volk van Ammonihah, sprak duidelijk over de opstanding in de volgende bewoordingen:

„En Hij (Jezus Christus) zal in de wereld komen om Zijn volk te verlossen en zal de overtredingen op Zich nemen van hen, die in Zijn naam geloven; en dit zijn zij, die het eeuwige leven zullen hebben; en de zaligheid komt tot niemand anders. Daarom blijven de goddelozen alsof er geen verlossing was geschied, uitgezonderd het losmaken van de banden des doods; want ziet, de dag komt dat allen uit de doden zullen opstaan en voor God staan om volgens hun werken te worden geoordeeld. Welnu, er is een dood, de tijdelijke dood genaamd; en de dood van Christus zal de banden van deze tijdelijke dood verbreken, zodat allen uit deze tijdelijke dood zullen worden opgewekt. De geest en het lichaam zullen op-

nieuw in hun volmaakte gedaante worden herenigd; zowel ledematen als gewrichten zullen tot hun eigen vorm worden hersteld, zoals wij heden zijn; en wij zullen voor God worden gebracht en weten, zoals wij nu weten, en een heldere herinnering van al onze schuld hebben. Welnu, deze herstelling zal tot allen komen, zowel oud als jong, zowel gevangene als vrije, zowel man als vrouw, zowel goddeloze als rechtvaardige; en er zal zelfs niet zoveel als een haar van hun hoofd verloren gaan, maar alles zal tot zijn volmaakte vorm worden hersteld, zoals die nu is, of in het lichaam, en allen zullen worden geroepen en gebracht voor de rechterstoel van Christus, de Zoon, en God, de Vader, en de Heilige Geest, Die één Eeuwig God zijn, om naar hun werken te worden geoordeeld, hetzij die goed of kwaad zijn. Nu ziet, ik heb tot u gesproken aangaande de dood van het sterfelijke lichaam, en ook aangaande de opstanding van het sterfelijke lichaam. Ik zeg u dat dit sterfelijke lichaam tot een onsterfelijk lichaam wordt opgewekt; dat is, uit de dood, ja, uit de eerste dood, tot het leven, zodat zij niet meer kunnen sterven, en hun geest zich met hun lichaam verenigt, om nimmer meer te worden gescheiden; dus wordt het geheel geestelijk en onsterfelijk, zodat het geen verderf meer kan zien". (Alma 11 : 40-45)

Dit is een zeer duidelijke verklaring met betrekking tot de hereniging van lichaam en geest door de genade van onze Heiland Jezus Christus. Iedere levende ziel behoorde door deze grote waarheid van de noodzakelijkheid te zijn doordrongen alle geboden des Heren te gehoorzamen en aldus te worden aangezet ieder verbond en iedere verplichting die het evangelie ons oplegt, getrouw te blijven. Het feit dat iedere ziel weder zal leven, moet een aansporing voor allen zijn om in strikte gehoorzaamheid aan de goddelijke wil van onze Hemelse Vader te leven. Om uit Zijn tegenwoordigheid te worden verbannen en de straf te ondergaan die is weggelegd voor diegenen die willens en wetens de wetten van de Eeuwige Vader overtreden, behoort op iedere ziel zodanige indruk te maken dat zij een leven van rechtvaardigheid zullen leiden. Ofschoon er een universele opstanding zal wezen, zullen er verschillende tijden van opstanding zijn. Eén grote opstanding is er al geweest. Dat was na de opstanding van God's Zoon.

Er zullen nog andere opstandingen komen en niet alle zullen op dezelfde tijd zijn, maar daar spreken wij nu niet over. De grote waarheid waarop hier de nadruk wordt gelegd is het feit dat *allen* tenslotte zullen opstaan, en bovendien dat het lichaam weer in zijn juiste gedaante zal worden hersteld.

President Joseph F. Smith zeide tijdens een toespraak bij de begrafenis van Zuster Rachel Grant, de moeder van President Heber J. Grant, het volgende met betrekking tot misvormingen in de opstanding:

„Misvormingen zullen worden weggenomen, en mannen en vrouwen zullen de volmaaktheid van hun geesten bereiken, de volmaaktheid die God in den beginne had vastgesteld. Het is Zijn oogmerk dat mannen en

vrouwen, Zijn kinderen, geboren om erfgenamen Gods te worden, volmaakt zullen worden gemaakt, lichamelijk zowel als geestelijk, door gehoorzaamheid aan de wet volgens welke Hij de middelen heeft gegeven waardoor al Zijn kinderen volmaakt worden. Daarom zie ik uit naar de tijd dat onze geliefde Broeder William C. Staines, die wij allen kennen, zal opstaan. Hij zal niet de kreupele en misvormde zijn zoals wij hem kenden, maar hij zal tot zijn volmaakte gedaante worden hersteld, ieder lid, ieder gewricht, ieder deel van zijn lichaam zal volmaakt van vorm zijn. Dit is de wet en het woord van God tot ons, zoals zij door de Profeet Joseph Smith tot ons zijn gekomen.

Waar ik in 't bijzonder over wil spreken is dit: Wanneer wij het voorrecht zullen hebben onze moeder, onze tante, onze zuster, deze edele vrouw te ontmoeten wier stoffelijk omhulsel hier nu ligt, doch wier onsterfelijke geest tot God is gestegen vanwaar deze kwam, wanneer die geest zal wederkeren om dit lichaam weer op zich te nemen, dan zal tante Rachel hier in haar volmaaktheid zijn. . . . Onder de wet van herstelling die God heeft ingesteld, zal zij haar volmaaktheid herwinnen, de volmaaktheid van haar jeugd, de volmaaktheid van haar heerlijkheid en van haar wezen, totdat haar herrezen lichaam de juiste gestalte van haar geest zal hebben bereikt die deze hier in zijn volmaaktheid bezat, en zo zullen wij de verheerlijkte, verheven en volmaakte tante Rachel zien, moeder, zuster, heilige en dochter van de levende God, haar persoonlijkheid ongewijzigd, zoals een kind groeit tot volle wasdom en toch hetzelfde wezen blijft”.

De zaligmaking zou onvolkomen zijn als de mens in de opstanding met al de misvormingen, gebreken en onvolmaaktheden zou voortkomen, die in zo vele gezinnen in dit sterfelijk leven worden aangetroffen. Wij hebben alle reden te geloven dat de geesten der mensen en alle andere schepselen in de geestenwereld een volmaakte gedaante hadden. Het zou geheel verkeerd zijn te denken dat de onvolmaaktheden die in dit leven zo vaak worden aangetroffen, gebreken zijn die tijdens de schepping zo waren bedoeld. Bovendien, zoals de Heer in het geval van de blindgeborene duidelijk aantoonde, zijn het geen onvergankelijke toestanden. Door Zijn grote macht en Zijn geloof was God's Zoon in staat misvormingen, blindheid en doofheid te genezen. Wanneer een kind met een lichaamsgebrek wordt geboren, vraagt men vaak: ”Was dit een straf of was het reeds in die toestand voordat het werd geboren? Neen! Al die gebreken zijn gebreken van het sterfelijk lichaam of gebreken tengevolge van omstandigheden die op het lichaam kort voor de geboorte hebben ingewerkt, maar wij kunnen er zeker van zijn dat deze afwijkingen niet in het voorbestaan aanwezig waren. Het is God's wil dat in de wederoprichting aller dingen volmaaktheid zal komen.

De lichamelijke gebreken welke soms vóór de geboorte ontstaan, zijn een gevolg van een of andere omstandigheid in dit leven en niet in het voorgaande.

Archaeologen brengen feiten aan het licht.

Feiten hebben de zeer gewaardeerde eigenschap dat zij niet weg te redeneren zijn.

Of die eigenschap wordt verwenst of zelfs vervloekt. Het hangt er maar van af in welke verhouding men tot de onwrikbare en niet te miskennen waarheden, want dat zijn feiten nu eenmaal, staat. Het laatste komt hier niet ter sprake, want hier zijn alleen oudheidkundige ontdekkingen aan de orde van dingen die vele eeuwen geleden voor het toen levende mensengeslacht van belang waren en die geen enkel sterveling van deze tijd onaangenaam zullen treffen. Of toch wel misschien? Wat is namelijk het geval? Wij weten natuurlijk als leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, dat het Boek van Mormon vanaf zijn eerste verschijning in het openbaar als het summum van bedrog werd en wordt uitgekreten. Het is niet mijn bedoeling de z.g. bewijzen hiervan alle te berde te brengen, dat is elders met bekwaamere pen dan waarover ik beschik gebeurd en zijn de door onze tegenstanders genoemde ongerijmdheden gebleken helemaal geen ongerijmdheden te zijn, doch integendeel bijdragen tot het bewijs van de echtheid van het boek.

Een van deze bijdragen wil ik hier aanhalen. Het Boek van Mormon is namelijk meermalen aangevallen omdat in deze kroniek over de aanwezigheid van paarden in Amerika tijdens het Nephietische tijdperk wordt gesproken. „Dat boek is een falsificatie en Joseph Smith een bedrieger”! riepen de critici. „Er bestonden toen geen paarden in Amerika! Toen de Spanjaarden in 't land kwamen, was er geen paard in heel Amerika, Noord noch Zuid, te vinden. In hun begerigheid om het Boek van Mormon in discrediet te brengen, vonden zij het maar gemakkelijk aan de alom bekende waarheid dat diersoorten kunnen uitsterven, eenvoudig voorbij te gaan. Inderdaad waren in de dagen van Columbus geen paarden in Amerika. Maar hoe was het daarmee in de tijd dat Lehi en zijn kolonie in Amerika landden?

In het weldoorwrochte, met fraaie foto's versierde werk van Dewey Farnsworth' *Book of Mormon Evidences in Ancient America*, lees ik, het volgende:

„DE GELEERDEN HEBBEN 100 JAAR LANG GEWEIGERD HET BESTAAN IN DE OUDE AMERIKA'S VAN DIEREN ALS PAARDEN, KAMELEN EN OLIFANTEN TE AANVAARDEN. NU IS DAT VERANDERD.

„Twee nog korter geleden ontdekte soorten overblijfselen zijn al even mysterieus. Tussen de ruïnes van de oudste menselijke beschavingen zijn

een groot aantal beenderen gevonden van twee hondenrassen. Toch zeggen de Spanjaarden tijdens de Verovering niets over het bestaan in Zuid-Amerika van nuttige dieren. Waarom zijn ze uitgestorven?

Even merkwaardig is de verdwijning van het paard. Wij weten dat noch in Noord-Amerika noch in Zuid-Amerika paarden voorkwamen, toen de Spanjaarden het land veroverden, toch leveren fossielen het sterke bewijs dat het paard ergens in de Nieuwe Wereld zijn oorsprong had en dat het zeker eeuwen lang zowel in Noord-Amerika als in Zuid-Amerika voorkwam”. (*Jungle Paths and Inca Ruins*, McGovern, pag. 485-486).

„Andere stenen werktuigen, tezamen met de overblijfselen van uitgestorven bisons zijn in Mexico en Colorado aangetroffen. Ver naar het Zuiden, in een grot in het zuiden van Argentinië zijn de uitwerpselen gevonden van een uitgestorven luiaard, vermengd met de gereedschappen en afval van mensen die op een uitgestorven soort Amerikaans paard jaagden om zijn vlees”. (*Aztecs of Mexico*, G. C. Vaillant, pag. 5.)

„Duizenden fossielen van dieren, in de Amerika's sedert lang uitgestorven, worden in de terbeddingen van La Brea gevonden. Onder deze bevinden zich olifanten, bisons, leeuwen, wolven, paarden en kamelen”. (*Americas Before Columbus*, Elizabeth C. Baity, pag. 55.)

„Dan, bijna even plotseling alsof een resuachtige hand ze had weggevaagd, werden jager en gejaagde door een geheimzinnige ramp getroffen. De paarden die in enorme kudden op de vlakten in het westen en op de pampa's van Zuid-Amerika graasden, verdwenen volkomen en verschenen niet weer totdat de Spaanse veroveraars ze vier eeuwen geleden terugbrachten.

De grotere kamelen verdwenen eveneens en lieten slechts de kleine leden van de kamelenfamilie achter: de lama's en vicuna's van Zuid-Amerika. De mammoet en de mastodon stierven helemaal uit, evenals de sabeltandtijger, de verschrikkelijke wolf en andere Amerikaanse zoogdieren". (*Americas Before Columbus*, Elizabeth C. Baity, pag. 71-72.)

„Tot de in 't cok vallende kenmerken van de collectie in de teerbedding van La Brea behoren de grote rijkdom aan materiaal, de buitengewone verscheidenheid van de scorten en de goede staat waarin de overblijfselen verkeren. De overvloed van goed bewaarde schedels en skeletonderdelen maakt het mogelijk geraamten van veel van de karakteristieke zoogdieren en vogels samen te stellen. De soorten die in de Hancock Hall van het museum in Los Angelus worden tentoongesteld, zijn maar een deel van de verzameling die uit het asfalt werd verkregen. Van menig soort zijn de schedels en andere delen van geraamten veelvoudig aanwezig die niet zijn tentoongesteld. Men kent nu meer dan 200 verschillende scorten dieren en planten uit La Brea. Aan deze lijst zullen waarschijnlijk nog andere vormen worden toegevoegd, naarmate het onderzoek van de ganse verzameling vordert" (*A Record of Pleistocene Life in California*, Chester Stock, pag. 9.)

Hier volgt nu wat het Boek van Mormon ons te zeggen heeft.

„18. En eveneens alle scorten vee, ossen, koeien, schapen, zwijnen, geiten en tevens vele andere soorten dieren, die nuttig waren als voedsel voor de mens.

19. En ook hadden zij paarden en ezels, en er waren olifanten en cureloms en cumoms, die alle nuttig waren voor de mens, en vooral de olifanten, cureloms en cumoms.

25. En het geschiedde, toen wij in het beloofde land door de wildernis reisden, dat wij ontdekten, dat er allerlei soorten dieren in de wouden waren, zowel het rund als de ezel en het paard, de geit en de wilde geit, en allerlei wilde dieren, die voor de mens bruikbaar waren. En wij vonden allerlei ertsen, zowel goud als zilver en koper. (1 Nephi 8).

21. En het volk van Nephi bebouwde het land en teelde alle soorten graan en fruit en kudden kleinvee en grootvee en geiten, en wilde geiten, en eveneens vele paarden. (Enos) 9. En zij zeiden tot hem: Zie, hij voedert uw paarden. Nu had de koning zijn knechten geboden zijn paarden en wagens in gereedheid te brengen, voordat het vee werd gedrenkt, om hem naar het land Nephi te rijden; want er zou een groot feest worden gegeven door de vader van Lamoni, die koning was over het ganse land.

10. Toen Koning Lamoni hoorde, dat Ammon bezig was zijn paarden en wagens gereed te maken, was hij nog meer verwonderd over de getrouwheid van Ammon, en hij sprak: Zekerlijk, er is niet één onder al mijn Knechten zo getrouw geweest als deze man, want hij onthoudt al mijn bevelen, om die ten uitvoer te brengen. (Alma 18).

Tot zo ver het Boek van Mormon. Wat zijn *cureloms* en *cumoms*? Onge-

twijfeld dieren die 2500 jaar geleden in Amerika leefden, maar sinds lang zijn uitgestorven. Mogelijk behoren hun overblijfselen wel tot die welke in de teerputten van La Brea worden of zullen worden aangetroffen. Misschien was het wel een kamelensoort dat nu niet meer bestaat en waaraan dus geen moderne naam kan worden gegeven. Doch dat is maar een veronderstelling en ik geef mijn mening graag voor beter.

Wij lezen verder in het boek van Farnsworth:

„Een interessant bewijs voor de echtheid van het Boek van Mormon wordt geleverd door de geschiedenis van de verwoesting van de aarde en haar inwoners door de grote zondvloed. Wij lezen in de Bijbel dat Noach door God werd bevolen minstens twee van elke soort dieren en vogels en van alles dat op aarde rondkruipt, beide mannelijk en vrouwelijk, bijeen te brengen, opdat hun soort na de tijd van de zondvloed bewaard zou blijven. In Genesis staat geschreven: „Van alle rein vee zult gij tot u nemen zeven en zeven, het mannetje en zijn wijfje, maar van het vee dat niet rein is, twee, het mannetje en het wijfje, om zaad levend te houden op de ganse aarde. En Noach deed naar al wat de Heere hem geboden had. Zoo gingen Noach en zijn zonen en zijne huisvrouw en de vrouwen zijner zonen met hem in de ark, vanwege de wateren van de vloed. Van het reine vee, en van het vee dat niet rein was, en van het gevogelte en al wat op den aardbodem kruipt, kwamen er twee en twee tot Noach in de ark, het mannetje en het wijfje, gelijk als God Noach geboden had”. (Genesis 7 : 2-3, 5, 7-9.)

Verder staat er geschreven:

Alzoo werd verdelgd al wat bestond, dat op den aardbodem was, van den mensch af tot het vee, tot het kruipend gedierte, en tot het gevogelte des hemels, en zij werden verdelgd van de aarde. Doch Noach alleen bleef over, en wat met hem in de ark was”. (Genesis 7 : 23).

Voorts vernemen wij uit de Bijbel dat het land, dat vóór de zondvloed één geheel was, door grote aardbevingen werd gebroken en dat het volkomen verdeeld werd in de dagen van Peleg. Maar Noach en de ark met zijn last landden op de berg Ararat. Geheel het dierlijk leven op onze tegenwoordige Amerikaanse continenten was in de grote vloed vernietigd.

De Jaredieten die Azië tijdens de verwoesting van de toren van Babel verlieten, moesten op God's bevel dieren van iedere soort meenemen om het dierlijk leven opnieuw over een land te verbreiden dat door de Heer uitverkoren boven alle andere landen werd genoemd. De Heer instrueerde de broeder van Jared als volgt:

„Ga heen en breng uw kudden bijeen, van iedere soort mannelijke en vrouwelijke dieren; eveneens iedere soort zaad der aarde, uw gezinnen, alsmede Jared, uw broeder, en zijn gezin; tevens uw vrienden en hun gezinnen, en de vrienden van Jared en hun gezinnen”.

(Ether 1 : 41).

Veertienhonderd jaren later bracht de Heer een ander volk naar dit

uitverkoren land: Lehi en zijn kolonie, afstammelingen van Jozef, door zijn zoon Efraim en Manasse. Hun werd geboden een schip te bouwen voor hun zeereis, maar zij kregen geen opdracht dieren met zich mee te nemen.

„En de volgende dag, nadat wij alle dingen hadden klaar gemaakt: veel vruchten en vlees uit de wildernis en honing in overvloed en andere mondvoorraad, volgens de geboden des Heren, gingen wij in het schip met onze gehele lading en onze zaden en alles, wat wij hadden meegebracht, een ieder naar zijn leeftijd; aldus gingen wij allen in het schip met onze vrouwen en onze kinderen. (1 Nephi 18 : 6).

„En nadat wij vele dagen achtereen hadden gevaren, bereikten wij het beloofde land; . . . En het geschiedde, toen wij in het beloofde land door de wildernis reisden, dat wij ontdekten, dat er alle soorten dieren in de wouden waren, zowel het rund als de ezel en het paard, de geit en de wilde geit, en allerlei wilde dieren, die voor de mens bruikbaar waren.” (Nephi 23, 25).

Aldus waren de Amerika's door de Jaredieten van dierlijk leven voorzien en de Nephieten profiteerden daarvan.

De skeletten van dieren uit het ver verleden die nu in Amerika worden gevonden, waren die welke vóór de zondvloed werden vernietigd of het waren de overblijfselen van dieren die daar door de Jaredieten 2000 jaar vóór Christus werden gebracht.

Tot zo ver Farnsworth over dierlijk leven in Amerika.

Er is nog een bewijs voor de echtheid van het Boek van Mormon, dat ik hier wil aanhalen en dat door de moderne wetenschap en techniek ongewild wordt geleverd.

We lezen namelijk in het voortreffelijke werk van Dewey Farnsworth: „Het was op deze vlucht dat wij voor het eerst de forten opmerkten die met onregelmatige tussenruimten aan beide zijden van de muur waren gebouwd. Deze forten, waarvan wij er veertien zagen, sommige cirkelvormig, andere rechthoekig, staan min of meer op de top van kleine heuvels, zodat zij vanaf de bodem van de vallei onzichtbaar zijn. De grootste, rechthoekig van vorm, schijnt 200 bij 300 voet te zijn, bij een hoogte van 15 voet en met muren van 5 voet dik. Dit bijzondere fort was van stapelstenen gebouwd, andere weer van in de zon gedroogde steen (*National Geographic*, Jan. 1933, pag. 82).

„Daar was het dat Johnson, de fotografische voorwerpen ziende, iets opmerkte dat een muur scheen te zijn die zich over de bergruggen uitstreckte. Onmiddellijk maakte hij er verscheidene foto's van. Nadat deze waren afgedrukt, veroorzaakten zij zo veel discussies, dat wij terugvlogen om dit merkwaardige en geheimzinnige bouwsel nader te onderzoeken. Wij bevonden toen dat van een dorp dat tot ruïne was verval- len, vijf tot zes mijl uit de kust, de muur op de noordelijke oever van de Santarivier landwaarts voert. Als een voorwereldlijke slang kronkelt hij zich over de vlakke zandige vlakte van de rivierdelta en daar waar

het dal nauwer wordt, over de rand van de aangrenzende heuvels”.

(*National Geographic*, Jan. 1933, pag 83).

„Dwars over de delta van de Santarivier en over de heuvels wringt hij zich, over droge rivierbeddingen en scherpe bergruggen gaande en in valleien zich neerlatend. De schrijver, Robert Shippee, en zijn medereizigers volgden de muur 40 mijl ver met een vliegtuig.

Toch geloven zij maar een klein gedeelte van zijn lengte te hebben onderzocht. Het is bijna zeker dat hij werd gebouwd om de stortvloed van Inca-krijgers tegen te houden, die eenmaal het land binnenvielen. Op enige afstand van elkander staan langs de muur stevige forten”. (*National Geographic*, Jan. 1933, pag 80).

„De inboorlingen schenen van de muur niet veel af te weten, ofschoon zij ons wel verzekerden dat zij er van hun voorvaderen over gehoord hadden, en dat hij uit een pre-Inca tijd was”. (*National Geographic*, Jan. 1933, pag. 83).

„Het volk dat dit uitgebreide fortenstelsel bouwde, werd volkomen door de Inca's uitgeroeid, lang voordat de Spanjaarden in Peru kwamen”. (*National Geographic*, Jan 1933, pag. 87.)

Wij lezen in het Boek van Mormon:

”9. En toen Moroni alle Lamanieten uit de oostelijke wildernis had verdreven, die ten noorden van het land van hun eigen bezittingen lag, liet hij de inwoners van het land Zarahemla en van het omliggende land de oostelijke wildernis ingaan, zelfs tot aan de grens bij de zeekust, om dat land in bezit te nemen.

10. Ook stelde hij legers in het zuiden op, aan de grenzen van hun bezittingen, liet hen versterkingen opwerpen, opdat zij hun legers en hun volk tegen hun vijanden zouden kunnen beveiligen.

11. Aldus sneed hij alle versterkingen der Lamanieten af, zowel in de oostelijke als in de westelijke wildernis, en versterkte de linie tussen de Nephieten en de Lamanieten, tussen het land Zarahemla en het land Nephi, van de westzijde af langs de bron van de rivier Sidon, zodat de Nephieten al het noordelijk gelegen land bezaten, ja, naar hun believen al het land ten noorden van het land Overvloed. (Alma 50).

De foto die dit artikel verlucht, heeft het volgende als onderschrift:

„Hun gehele geschiedenis door waren de Nephieten gedwongen zich tegen de jaloerse wraak van hun zuidelijke burens, de Lamanieten, te beschermen. Het gehele Boek van Mormon door wordt over de vestingmuren van hun steden gesproken. Deze muur in Chan Chan, Peru, is van gestort cement. Hij is 18 voet hoog en één zo'n muur omgaf zowel Chan Chan als haar zustersteden volkomen”.

Terloops zij hier opgemerkt dat het woordje *cement*, dat in het Boek van Mormon voorkomt (zie Helaman 3 : 7, 9, 11,) ook werd aangegrepen als middel om het Boek van Mormon naar het rijk der fabelen te verwijzen.

Men zou zo zeggen dat de geleerden die bezig zijn met het verrichten van opgravingen in Midden- en Zuid-Amerika, heel wat steun en leiding aan het Boek van Mormon zouden kunnen hebben, als zij er maar in wilden geloven. Dat is inderdaad het geval, niet dat zij aan de goddelijke oorsprong van het boek geloven, maar wel aan de deugdelijkheid van de inhoud. „Maar”, hoor ik iemand zeggen”, van het ervaren van de deugdelijkheid tot het aanvaarden van de oorsprong is toch maar één stap”! Ja, maar als die geleerden allen zo zijn als die welke ik nu sprekend invoer, dan is die stap voor hen wel heel erg groot.

Zo zegt een van hen: „Ik kan het Boek van Mormon als geschiedenis niet aannemen; want het is een warboel door de vele engelen die er in voorkomen”. Ik vraag me af hoe hij Openbaring 14 : 6 zou uitleggen.

A.D.J.

C O N F E R E N T I E S P R O K K E L S

(Gedcelten uit toespraken van Algemene Autoriteiten tijdens de 133ste grote Halfjaarlijkse Conferentie in oktober 1963, gehouden in de Tabernakel te Salt Lake City.)

DE STRIJD TUSSEN GOED EN KWAAD

„. . . . Er zijn heden mannen en volkeren die trachten God van zijn plaats te dringen, de godsdienst uit te bannen en van deze wereld een wereld zonder God te maken. De huidige strijd tussen Christus en de anti-Christ is een vervulling van profetie en is zelf een voorbode of voorloper van het duizendjarig rijk.

Wij pleiten met alle Christenen overal hun geloof in Hem te bewijzen door zijn geboden te onderhouden. Zijn verlossingswerk zal dan eerst voltooid zijn, wanneer zijn evangelie in de levens en harten der mensen is gegrift. Het feit dat Hij uit de doden is opgestaan - het best gestaafde feit in de geschiedenis - verzekert ons dat Hij nog leeft. Hij heeft beloofd dat Hij terug zal komen. Allen die de profetieën uit de schrift lezen en acht slaan op de tekenen van onze eigen tijd, moeten er wel van overtuigd zijn dat wij in het laatste der dagen leven, dat de grote gebeurtenissen, door de profeten voorspeld, deel hebben uitgemaakt of bezig zijn deel uit te maken van de geschiedenis van deze tijd. Laat ons daarom in de lopende gebeurtenissen de voortekenen of prognose zien van de grote finale.

Toen Johannes nog op het eiland Patmos was, zag hij de komende dingen in een visioen en hoorde tienduizend engelen de lof zingen van God's Zoon. En zij verenigden zich met ieder schepsel op aarde en in de hemel en riepen eenstemmig: „. . . . Hem die op den troon zit, en het Lam, zij de dankzegging en de eer en de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid.” (Openb. 5 : 13)

En hij zag een andere engel, vliegende in het midden des hemels; hij zag hem het evangelie naar de aarde brengen voor iedere natie, geslacht taal en volk. Hij zag het bodemloze meer, en de draak, met ketenen gebonden, zag ook duizend jaren van harmonie, vrede en rust. En hij zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, van God uit de hemel nederdalen, om met zijn aardse koninkrijk te worden verenigd.

Dan zag hij de kleinen en groten, staande voor de troon van God om uit de boeken te worden gecoordeeld, een ieder naar zijn werken. De dood en de hel gaven hun gevangenen weer; de zee gaf haar doden terug, terwijl de engelen de Vredevorst, hun Heer, een hosanna toezongen.

Wij leggen nederig getuigenis af dat Jezus van Nazareth de Heiland en Verlosser der wereld is en dat Hij zal terugkeren en persoonlijk over deze aarde zal regeren. Dan zullen de mensen op aarde zich met de hemelse scharen verenigen en zingen: „Het Koninkrijk dezer wereld is het koninkrijk van onze Heer geworden, en van zijn Christus: En Hij zal eeuwig regeren, Koning der Koningen, en Heer der Heren” (Georg Friedrich Händel, *De Messias*.) Deze getuigenis geven wij de gehele wereld in de naam van Jezus Christus. Amen.

Hugh B. Brown

1e raadgever in het Eerste Presidentschap.

STUDEREN, BIDDEN, GEHOORZAMEN

„. . . . De Profeet Joseph Smith zeide eenmaal: „Het grote plan van zaligmaking is een onderwerp dat onze volle aandacht behoort te hebben en als een van de beste giften uit de hemel voor de mensheid moet worden beschouwd. Geen overweging, welke dan ook, mag ons van God's goedkeuring afhouden, die ons gewordt door Zijn wil te doen. De mensen vergeten dikwijls dat zij voor iedere zegen die zij mogen genieten, van de hemel afhankelijk zijn, en dat zij voor iedere gelegenheid die hun wordt geschonken, verantwoording moeten afleggen. Gij weet wel dat toen de heer in des Heilands gelijkenis van de rentmeesters zijn dienstknechten bijeen riep, hij hun verscheidene talenten gaf om die te vermeerderen terwijl hij gedurende enige tijd afwezig zou zijn, en wanneer hij terugkwam zou hij verantwoording vragen. Zo is het nu ook. Onze Meester is voor enige tijd afwezig en aan het einde daarvan zal hij een ieder roepen om verantwoording of te leggen, en waar vijf talenten waren gegeven, zullen er tien verlangd worden, en hij die geen vorderingen heeft gemaakt zal als een onbruikbare dienstknecht worden uitgeworpen, terwijl de getrouwen eeuwig eer zal worden bewezen. Daarom smeken wij onze Vader ernstig dat zijn genade op u moge rusten door Jezus Christus zijn Zoon, opdat gij in het uur der beproeving niet zult versagen, noch ten tijde van vervolging zult worden overweldigd”.

De Profeet Joseph Smith zeide in een van zijn redevoeringen het volgende:

„. . . . Indien God van de hemel uit zou spreken, zou Hij u gebieden niet te stelen, geen overspel te bedrijven, niet te begeren, noch te bedriegen, maar getrouw te zijn over weinige dingen. Naar mate wij van God af-dwalen, dalen wij tot de duivel af en verliezen kennis, en zonder kennis kunnen wij niet zalig worden, en wanneer onze harten van boosheid vervuld zijn en wij verdiepen ons in het boze, dan is in ons hart geen plaats voor het goede, of voor het leren van het goede. Is God niet goed? Wees dan zelf ook goed; in dien Hij getrouw is, wees dan ook getrouw. Voeg aan uw geloof deugd toe, aan uw deugd kennis en zoek naar alles wat goed is.

„. . . . Een mens wordt niet vlugger zalig dan hij kennis verwerft, want indien hij geen kennis verwerft, zal hij in gevangenschap worden gebracht door de een of andere boze macht in de andere wereld, daar boze geesten meer kennis hebben en derhalve meer macht dan menig mens op aarde. Vandaar dat er openbaring nodig is om ons bij te staan en ons de dingen van God te leren”.

Deze woorden zijn maar al te waar. Heden ten dage wordt het ons moeilijk gemaakt door mensen met slechte bedoelingen die met hun gehele kracht er op uit zijn de getuigenissen van de leden der Kerk te vernietigen, en velen van hen lopen gevaar wegens hun gebrek aan begrip en omdat zij de leiding van de Geest des Heren niet hebben gezocht.

Ieder gedoopt lid van de Kerk ontvangt door handoplegging de gave van de Heilige Geest. Dit zal hen echter niet redden indien zij niet in de Geest van licht en waarheid voortgaan. Daarom heeft de Here geboden dat de leden van de Kerk ijverig moeten zijn in hun activiteiten en in het bestuderen van de grondwaarheden van het evangelie, zoals dit is geopenbaard. De Geest des Heren blijft niet voortdurend strijden met de onverschillige, met de weerspannige en opstandige, die niet naar het licht van de goddelijke waarheid leven. Het is het voorrecht van iedere gedoopte om een blijvende getuigenis van de herstelling van het evangelie te hebben, maar deze getuigenis zal verflauwen en tenslotte verdwijnen, indien wij niet voortdurend geestelijk goed ontvangen door studie, door gehoorzaamheid en door vlijtig trachten de waarheid te leren kennen.

Joseph Fielding Smith

President van de Raad der Twaalven.

LAAT U NIET BEDRIEGEN

„. . . . Jaren geleden woonde mijn overgrootvader, die toen een onderzoeker was, een vergadering van Mormonen bij, waar een lid met de gemeentepresident ruzie maakte over de Avondmaalstafel. Toen de dienst

geëindigd was, vroeg zijn vrouw hem wat hij nu van de Mormonen dacht. Ik zal hem altijd dankbaar blijven voor het antwoord dat hij gaf. Hij zeide: „De gedragingen van de leden veranderen in geen enkel opzicht de waarheid van het Mormonisme”. Deze overtuiging bespaarde hem menige tragedie. Voordat Grootvader tot de Kerk toetrad, werd hij eens getroffen door een wonderlijk mooi gebed van de Apostel John E. Page, doch later werd de jonge bekeerling ernstig geschokt door deze zelfde man, wiens gedrag zijn geleidelijke afval weerspiegelde. Toen Elder Page tenslotte werd geëxcommuniceerd, koos Brigham Young de jonge bekeerling om de plaats van Elder Page in het quorum der Twaalven in te nemen.

Zes van de oorspronkelijke, door Joseph Smith gekozen, Twaalf Apostelen werden van de Kerk afgesneden. De Drie Getuigen van het Boek van Mormon verlieten de Kerk. Drie van Joseph Smith' raadgevers vielen af - een van deze hielp zelfs bij het beramen van de moord op Joseph Smith.

Men kan de vrij natuurlijke vraag stellen: „Indien de Here vooruit wist dat deze mannen zouden vallen, en dat wist Hij ongetwijfeld, waarom liet Hij hen dan door de Profeet tot zulk een hoog ambt roepen? Het antwoord is: Om de oogmerken van de Heer te verwezenlijken. Want zelfs de Meester voldeed aan de wil van de Vader door Judas te kiezen. President George Q. Cannon doet de volgende verklaring aan de hand: „Misschien is het Zijn eigen opzet dat fouten en gebreken zich voordoen in hoge plaatsen, opdat Zijn heiligen zullen leren hun vertrouwen in Hem te stellen en niet in de mens”. Dit komt overeen met de waarschuwing van Lehi: „. . . . Vervloekt is hij, die zijn vertrouwen in de mens, of vlees tot zijn arm stelt”. (2 Nephi 4 : 34).

„De Kerk”, zegt President McKay, wordt weinig of geen schade toegebracht door vervolging en laster van onwetende, verkeerd ingelichte of boosaardige vijanden”. Het is van binnen uit dat de Kerk het meest gehinderd wordt. En zo schijnt het altijd geweest te zijn. Nu deze vraag: „Zullen wij het koninkrijk getrouw blijven en kunnen wij vermijden bedrogen te worden”? Dit is inderdaad een belangrijke vraag, want God heeft gezegd: „. . . . te dien dage zal hij in het hart der mensen woeden (2 Nephi 28 : 20) en indien het mogelijk ware zouden ook de uitverkorenen worden verleid. (Zie Joseph Smith 1 : 5-37).

Brigham Young zeide: „De tegenstander komt met zijn principes en argumenten op de meest beproefde manier, op een overredende toon en met elegante gebaren. Hij is er zeer op bedacht zich in te dringen in de gunst van machtige en invloedrijke mensen, aanwezig te zijn op populaire partijtjes en posten van vertrouwen, door populaire opvattingen in de hand te werken, ofschoon onschuldigen daardoor ernstig onrecht zou worden gedaan. Dergelijke karakters doen zich als engelen voor en benaderen in hun verschijning de engelen zo goed zij kunnen, om de onschuldige en argeloze te misleiden. Het goede dat zij doen, doen zij om

met goede en eerlijke volgelingen van Jezus Christus een boosaardig doel te bereiken”.

Diegenen onder ons die denken „. . . alles is wel in Zion. . . .” (2 Nephi 28 : 21), ondanks de waarschuwing in het Boek van Mormon, moeten eens nadenken over de woorden van Heber C. Kimball die zeide: „Ja, wij denken hier tussen de eeuwige heuvelen veilig te zijn. . . maar ik wil u zeggen, mijn broederen: er komt een tijd wat wij in deze, nu vredige, valleien zodanig in verwarring zullen zijn, dat het moeilijk zal wezen het gelaat van een Heilige van dat van een vijand van God's volk te onderscheiden. Dan is de tijd daar om uit te zien naar de grote zeef, want het zal een belangrijke tijd van ziften zijn, en velen zullen vallen”. (Heber C. Kimball, 1856).

Ezra Taft Benson

Lid van de Raad der Twaalven.

HET PRIESTERSCHAP - BEZIT OF VERANTWOORDELIJKHEID?

Enige tientallen jaren geleden deed ik onstaan en verkocht ik iets wat ik nooit heb gezien; ik wist zelfs niet wat het was en dat weet ik nu nog niet. Niet alleen dat ik het nooit heb gezien, ik heb angstvallig getracht het nooit aan te raken. Op een keer, toen ik bezig was de lichten om een kerstboom te schikken, stak ik mijn vinger in een lege socket. En toen voelde ik het. Wie weet wat electriciteit eigenlijk is? Wij weten wat wij er mee kunnen doen: gebouwen en straten verlichten, fabrieken en molens drijven, het verschaft ons muziek, radio, televisie en talloze handige toestellen in het huishouden, maar wie weet wat deze grote kracht die wij electriciteit noemen, in werkelijkheid is?

Ongeveer hetzelfde aantal jaren geleden kreeg ik met een ander iets te maken dat ik nooit gezien heb, en wat het is weet ik waarlijk niet. Ik heb het niet alleen nooit gezien, ik heb het ook nooit gehoord, nooit geroken, nooit geproefd en nooit aangeraakt, wel heeft het mij bij sommige gelegenheden aangeraakt. Wanneer ik een verordening in het priesterschap verrichtte, heb ik het meer dan eens gevoeld.

Wie weet werkelijk wat die grote macht van het priesterschap is? Wij weten wat het kan doen. Door deze macht werden deze wereld en andere werelden geschapen en zullen zij worden verlost; door deze macht werd de stad van Henoeh in de hemel opgenomen, door deze macht werden de wateren van de Rode Zee gescheiden om Israël te bevrijden; door deze macht sloot Elia de hemelen toe, zodat er geen regen of dauw op de aarde viel; door deze macht verdreef Brigham Young de vorst en de onvruchtbaarheid uit de grond en werd deze vallei vruchtbaar. Twee duizend jaren geleden gaf iemand die deze macht bezat, de blinden het gezicht weer, de kreupelen nieuwe benen, veranderde water in wijn, wandelde

op het water, reinigde de melaatsen, wierp boze geesten uit, voedde duizenden door het zegenen van enige broden en vissen, wekte de doden op. Twee duizend jaren later - dat is vandaag - werpen dragers van diezelfde macht opnieuw duivelen uit, maken zieken gezond en gebruiken die macht op andere wijzen.

Nu vraag ik wederom: „Wie van alle stervelingen weet wat deze wonderbare priesterlijke macht werkelijk is? Het is blijkbaar een macht; haar bron, dat is ook duidelijk, is God. Waarom haar dan niet *de macht van God* genoemd - wat zij ook werkelijk is? President John Taylor noemde haar zo, zeggende: „Het is niets meer of minder dan de macht van God”.

. . . . President David O. McKay draagt alle sleutelen van het priesterschap. Hij of zijn voorgangers in het ambt hebben direct (persoonlijk) of indirect (door autoriteit aan anderen te delegeren) sleutelen overgedragen aan tempelpresidenten, ringpresidenten, zendingspresidenten, quorumpresidenten, bisschoppen, en anderen. „Niemand matigt zichzelf die eer aan, maar die door God geroepen wordt gelijkerwijs als Aaron. (Heb. 5 : 4).

„Wij geloven, dat een man van God moet worden geroepen door openbaring, en aangesteld door handoplegging door hen, die het gezag bezitten ten einde het evangelie te prediken en de verordeningen er van te bedienen.” (5de Geloofsartikel). Aaron werd zo geroepen en geordend. (L & V 27 : 8).

Sommigen denken dat deze bevoegdheid aan de Bijbel kan worden ontleend”, zeide President Joseph F. Smith, „doch er is niets ongerijmder dan dat. . . . Als door het bestuderen van en geloven in de Bijbel, deze bevoegdheid zou kunnen worden verkregen, zouden allen die de Bijbel lezen en er in geloven, deze hebben, de een net zo goed als de ander. . . . God de Almachtige is de enige bron vanwaar deze kennis, macht en autoriteit kan worden verkregen. . . . De Schriften kunnen wel als gids dienen om ons tot God te brengen, maar meer kunnen zij niet doen. . . .”

William . . J. Critchlow Jr.

Assistent van de Raad der Twaalven.

EEN UITVERKOREN GESLACHT . . EEN BIJZONDER VOLK

„. . . . Men vindt ons een bijzonder volk vanwege het Woord van Wijsheid, het grote jeugd programma, het welvaartsprogramma, het priesterschap en vanwege ons geloof in God - dat Hij een persoonlijk God is, dezelfde gisteren, heden, en altijd, en dat Hij heden ten dage tot zijn profeten spreekt zoals Hij dit in oude tijden deed. Wij zijn bijzonder omdat wij niet alleen beweren dat het evangelie van Jezus Christus in deze tijd op aarde is hersteld, maar ook het bewijs daarvan leveren. Wij geloven dat dezelfde organisatie van apostelen profeten, bisschoppen, leraren, ouderlingen en zeventigers, die in de oorspronkelijke Kerk be-

stond, door directe openbaring weer is opgericht.

Ik ken ouders die met heimwee aan hun jeugd terugdenken en hun heerlijke jeugd proberen te doen herleven in hun kinderen. Het gezin werd door banden van spaarzaamheid bijeen gehouden en de gehele familie was één in haar arbeid. Het was een noodzakelijke bestaansvoorwaarde dat er discipline en leiding in het gezin was.

Maar nu wil ik u ook een brief voorlezen die een vader aan zijn zoon schreef. De zoon was in een jeugdgevangenis terecht gekomen. De vader, dit vernemende, spoedde zich daarheen. Toen hij zijn zoon zag begon hij verontwaardigd te schreeuwen, tot zijn zoon zeggende dat hij een schande voor de familie was. De jongen reageerde door de deur met geweld dicht te gooien. Thuis gekomen, kon de vader de slaap niet vatten. Hij bracht de nacht door met over de omstandigheden na te denken die de mislukking van zijn zoon hadden veroorzaakt.

Het resultaat was de volgende brief:

„Mijn lieve zoon, je begrijpt dit misschien niet allemaal; voor mij is het althans nog niet duidelijk. Alles wat ik weet is dat toen je mij gisteren de deur wees, ik blij was. Ik dacht dat ik nu van een zwaar probleem was verlost. Ik heb me vergist. Jongen, ik ben lange tijd slecht voor je geweest. Ik had besloten je te vergeten, maar dat kon ik niet. Hoe meer ik het probeerde, des te meer moest ik aan je denken. Ik bad om hulp maar het scheen mij geen goed te doen. Mijn gedachten concentreerden zich feitelijk hoe langer hoe meer om jou, net als een sneeuwbal die van een heuvel afrolt.

Ik neem het je niet kwalijk, mijn jongen, dat je me wegstuurde. Je zond je vader niet weg, alleen maar een vent die altijd boos op je was. Toen ik mij mijn drinkgewoonten had afgewend, ging ik naar iedereen toe die ik leed had berokkend en vroeg hun vergiffenis, maar ik dacht er nooit aan naar jou toe te gaan. Nu weet ik dat jij het bent die ik het meest heb bezeerd. Toen jou een nieuwe kans moest worden geboden, gaf ik je die in werkelijkheid nooit. Ik bleef maar zitten in de wetenschap dat je zou mislukken, en daar wachtte ik op. Nu vraag ik jou om een kans voor mij, niet om het op een accoordje te gooien, alleen maar de kans om met je samen te werken om te proberen het begane onrecht te herstellen. In hoopvolle afwachting, je vader”.

Deze brief zou nooit geschreven zijn als de vader thuis de geestelijke leider was geweest, zoals God bedoelde dat hij zou zijn. De zoon zou zijn vader nooit geminacht hebben wanneer het gezin geestelijk sterk was geweest. Wij kunnen veilig aannemen dat de statistieken van gebroken gezinnen en verbrijzelde illusies voldoende zijn om alle mensen er toe te brengen het denkbeeld te herzien dat zij aan zich zelf genoeg en God niet nodig hebben. . . .”

John H. Vandenberg
Presiderende Bisschop

De zustershulpvereniging

„...De Heere... zond ze henen voor zijn aangezicht, twee aan twee, naar iedere stad en plaats... .

„En in wat huis gij zult ingaan, zegt eerst: vrede zij dezen huize”. (Lukas 10 : 1, 5).

Misschien is het meest bekende symbool voor de Zustershulpvereniging een paar huisbezoeksters, gaande van huis tot huis voor een kort bezoek aan de bewoners ervan.

Sedert 1843 zijn deze stelselmatige bezoeken aan de kerkleden een belangrijk deel van het ZHV-programma geweest.

De huisbezoeksters hebben altijd als een lange arm van de ZHV-presidente gediend, die hen instrueert en opdrachten geeft. Zonder hun assistentie zou het voor een presidente onmogelijk zijn regelmatig en veelvuldig contact te hebben met alle leden van haar wijk (of gemeente) „om de armen en lijdenden te ontdekken en hulp te verlenen waar die nodig is”.

De naam „huisbezoekster” is niet altijd gebruikt om deze werksters aan te duiden. In het begin werden zij een „noodwendigheidscomité” genoemd. Later kregen zij nog andere namen, doch hoewel deze veranderen en het opgedragen werk wat gewijzigd werd om aan de wisselende behoeften tegemoet te komen, blijft het doel: zusterlijke zorg te wijden aan alle zusters van de Kerk, hetzelfde.

Ofschoon de huisbezoeksters uitgaan om een les te brengen, is het hoofddoel niet om te onderwijzen. Oorspronkelijk was het tweeledig doel zich op de hoogte te stellen van de omstandigheden waarin de bezochte families verkeerden en bijdragen voor liefdadige doeleinden in ontvangst te nemen. Het was niet vóór 1916 dat het Algemeen Bestuur een lijst met onderwerpen aan de hand deed voor de huisbezoeksters om bij hun maandelijks bezoeken te bespreken. In 1923 werden in het tijdschrift boodschappen gepubliceerd voor gebruik in de maanden oktober tot en met juni. Dit wordt nog steeds gedaan. Voor de bezoeken in de andere vier maanden kunnen de ringbesturen naar eigen wens te werk gaan. Al deze boodschappen zijn kort en niet als lessen in de gewone zin bedoeld. Omtrent het doel van de boodschappen zegt het ZHV-handboek:

„De boodschappen die de huisbezoeksters te brengen hebben, zijn er op gericht de huisbezoeksters te voorzien van onderwerpen die in de huizen tot opbouwende en gezonde discussies aanleiding geven; om de bezochte vrouwen te bemoedigen en geestelijk te verheffen, en het geestelijk welzijn in de huizen te vergroten”.

Een informele bespreking is louter een gesprek. De vrouw des huizes en de beide huisbezoeksters geven hun mening over de boodschap te kennen en helpen elkaar de betekenis ervan te begrijpen. Soms is het voor de huisbezoeksters moeilijk zo'n discussie te beginnen, indien de vrouw des huizes niet weet dat zij een boodschap brengen en er dus niet over begint. Het is zeker beter te geven dan te ontvangen, en tijdens dat bezoek van tien minuten kunnen alle drie vrouwen beide doen. De huisbezoeksters brengen de groeten en beste wensen van de ZHV over en tonen vriendschap en hulpvaardigheid..

Zij vinden het prettig wanneer zij in dezelfde geest worden ontvangen. De vrouw des huizes kan hen ook bemoedigen en geestelijk tot steun zijn en aldus worden zij wederzijds geestelijk versterkt.

Wat de aard van deze bezoeken betreft, luidt de instructie in het rapportboek van de huisbezoeksters als volgt:

„De huisbezoeksters worden aangemaand zich op hun werk zorgvuldig voor te bereiden. Zij behoren de leiding en de inspiratie van de Heer voor het brengen van hun bezoeken te vragen en moeten de te brengen boodschap grondig kennen. De bezoeken behoren op een goed geestelijk peil te staan en door een oprechte belangstelling van de zijde der huisbezoeksters in de gezinnen van het district die hun zijn aangewezen, te worden gekenmerkt. De huisbezoeksters moeten trachten in zo nauw mogelijke betrekking te komen met de zusters in hun district en de boodschap behoort zo doeltreffend mogelijk te worden besproken, en het bezoek moet verheffend en bemoedigend zijn.

Aangezien elke maand ieder huis door twee huisbezoeksters tegelijk moet worden bezocht, zoals de Kerk dat voorschrijft, zijn er veel huisbezoeksters nodig. In 1962 waren er 107252, die 4.133.868 bezoeken aan kerkleden brachten; en ieder jaar zijn er meer nodig. Wijk- en gemeentepresidenten vinden het moeilijk er zo veel te krijgen als zij nodig hebben. Met betrekking tot de eisen die aan de positie worden gesteld, zegt het ZHV-handboek: „De vrouwen die als huisbezoeksters worden gekozen, moeten Heiligen der Laatste Dagen en lid van de ZHV zijn, die het evangelie begrijpen en waarderen en wier gedrag in overeenstemming is met de kerkelijke normen. Zij moeten wijs en beleidvol zijn, met ruime en intelligente sympathie. Zij moeten gewillig zijn aanbevolen gedragslijnen en instructies van de presidente op te volgen en elke maand de huisbezoekstersvergadering bij te wonen, van oktober tot en met mei”.

Dikwijls denkt een vrouw die voor huisbezoekster wordt gevraagd, dat zij er niet voor geschikt is en neemt de uitnodiging niet gaarne aan. Het geloof van Nephi zal haar moed geven. Hij zeide dat hij wist dat de Here geen gebod zou geven zonder een weg te bereiden waarlangs het kan worden volbracht. Zij behoort te weten dat de presidente een weg voor haar heeft bereid om een goede huisbezoekster te worden. Zij zal haar persoonlijk raad geven, haar leiden en helpen om in haar roeping te slagen. En natuurlijk zijn de bovengenoemde eisen alleen die welke

door iedere Heilige der Laatste Dagen voor haar eigen geluk worden gewenst, ongeacht welke positie ook.

Wanneer de nieuwe huisbezoekster door de presidente behoorlijk geroepen en geïnstrueerd is, zal zij worden gezegend met het vermogen en de wil zichzelf te veranderen. Zij zal omzichtigheid, wijsheid, sympathie en liefde leren wanneer zij die elke maand beoefent. Zij zal de belangrijkheid van de maandelijkse vergaderingen inzien en de vertrouwelijke aard van haar werk leren begrijpen en de belangrijkheid van een prompt en onder vier ogen aan de presidente rapporteren van die gevallen waar hulp nodig is. Zij zal groeien en zich verheugen in haar groei.

De beloningen die de huisbezoeksters verwerven zijn die welke door allen worden ontvangen die God dienen door elkander te dienen.

Jesaja zingt de lof van zulke dienstknechten en dienstmaagden:

„Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten desgenen die het goede boodschap, die den vrede doet horen; desgenen die goede boodschap brengt van het goede, die heil doet hooren; desgenen die tot Sion zegt: Uw God is Koning. . . . Maakt een geschal, juicht tezamen, gij woeste plaatsen. . . . want de Heere heeft zijn volk getroost”. (Jesaja 52 : 7, 9).

Het huisonderwijs en het locale zendingsprogramma

Uit „Improvement Era” van nov. 1963

De maand januari 1964 zal de invoering beleven van het huisonderwijsprogramma in de gehele Kerk. Wat is huisonderwijs en hoe werkt het? Ziehier enige voorbeelden.

De meeste mensen van de Kerk zien de bisschop van de wijk 1) tijdens de vergaderingen die zij bijwonen. Hij zit op het podium, leidt de vergaderingen, en ontvangt tienden en giften. Hij beheert de financiën en houdt de onderorganisaties gaande. Hij zorgt voor het welzijn van de Kerk. Dat is wat men in 't openbaar van hem ziet. Maar hij heeft nog een andere, zeer belangrijke functie: De zorg voor de geestelijke groei van de mensen van zijn wijk. Slechts weinigen weten welk een vriendelijkheid, welwillendheid, liefde, geduld, verdraagzaamheid en flinkheid van hem in dit opzicht worden vereist.

Deze verantwoordelijkheid hebben hij en zijn raadgevers tot dusver gedragen, met behulp van de huisbezoekers. Maar met de invoering van het huisonderwijsprogramma op 1 januari worden de huisonderwijzers werkelijk zijn assistenten en vertegenwoordigers. In dit noodzakelijke

1) Lees overal waar over „bisschop” wordt gesproken: . . . of gemeentepresident.

werk wordt elk paar huisonderwijzers in zekere zin de bisschop voor de gezinnen die hun zijn toegewezen. Zij zijn verantwoordelijk voor de taak van de bisschop om de activiteit en het geestelijk niveau van de mensen op te voeren. Men heeft wel beweerd dat er geen functies genoeg zijn voor alle beschikbare mannen. Het huisonderwijs verschaft aan iedere *beschikbare waardige* man een *zeer belangrijke* taak.

De huisonderwijzers maken zich in nederig geloof op om de gezinnen die voor hen zijn aangewezen, te bezoeken. Zij beseffen de belangrijkheid van hun werk. Eenmaal bij de gezinnen aangekomen die aan hun zorg zijn toevertrouwd, vinden zij bij elk hunner verschillend terrein voor hun werkzaamheid.

Van het allereerste belang is het maandelijks bezoek. Dit is de sleutel tot hun werkzaamheid. Dit bezoek vormt de basis van het rapport dat zij de groepsleider zullen brengen die hen heeft uitgezonden. (Stel u voor een bisschop met tweehonderd gezinnen in zijn wijk, die regelmatig van elke familie een „alles wel” bericht krijgt en tevens weet dat het ook juist is, of weet dat als niet alles wel is, hij dit zonder mankeren zal vernemen). De oplettende huisonderwijzers kunnen situaties opmerken als gevolg van hun regelmatig maandelijks bezoek, die meerdere persoonlijke bezoeken aan en gesprekken met het hoofd van het gezin nodig maken. Deze laatste kan een lid zijn van hetzelfde quorum als de huisonderwijzer; er bestaat dus een band tussen hen. Of de zoon des huizes voelt zich niet op zijn gemak in zijn lerarenquorum. Een junior metgezel van de huisonderwijzer kan misschien gemakkelijker de moeilijkheid van deze jongen van zijn eigen leeftijd ontdekken dan de oudste metgezel. In de loop van de maand kunnen wel verscheidene bezoeken door huisonderwijzers worden gebracht.

Activiteit thuis is voor de geestelijke groei van het gezin zeer belangrijk. Van het hoogste gewicht is, wat invloed betreft, het gezinsgebed. Familieavonden, belangstelling voor de school, onderling bespreken van hun problemen, hun activiteiten, en de leerstellingen van de Kerk, alles heeft zijn plaats. De huisonderwijzers kunnen hierin met suggesties en voorbeeld van dienst zijn. Indien bijvoorbeeld een gezin geen gezinsgebed heeft, zou het daartoe gebracht kunnen worden als een gepaste en tactvolle benadering kon worden gevonden. De huisonderwijzer zou dit gezin bij zich thuis kunnen nodigen om met hem het avondeten te gebruiken. Men knielt neer voor het gebed en de gasten worden uitgenodigd daaraan deel te nemen. Het is zo eenvoudig en gemakkelijk dat dit gezin besluit het ook te doen. Er wordt niets gezegd, het voorbeeld wees de weg.

Onder de aan de huisonderwijzers toegewezen gezinnen zullen nieuwe leden van de wijk zijn. Deze behoren aan de anderen te worden voorgesteld en hun kinderen worden deelgenoten gemaakt van de verschillende activiteiten in de onderorganisaties. Of een gezin is pas gedoopt en voelt zich nog niet in zijn nieuwe omgeving thuis. Hier rust op de huisonder-

wijzers een grotere verantwoordelijkheid, want behalve de opneming in de gemeenschap zal deze familie wel veel vragen hebben over werkwijze en leer. De geest, pas in hun hart ontwaakt, moet tot een steeds brandende vlam van geloof en werken worden aangewakkerd.

Er zijn twee soorten van activiteiten in de Kerk: de ene is opgedragen activiteit en de andere vrijwillige activiteit. De huisonderwijzers moeten er op bedacht zijn de bisschop van de beschikbare talenten op de hoogte te stellen, opdat deze gebruikt kunnen worden, doch hun voornaamste functie is het behulpzaam zijn bij vrijwillige activiteiten. Het bijwonen van vergaderingen is er een van, maar er zijn ook nog andere, zoals genealogisch onderzoek. Hierin zal een gezin bijvoorbeeld wel leiding nodig hebben. De huisonderwijzers zien er op toe dat deskundigen ter gerechter tijd beschikbaar zijn.

Terwijl de huisonderwijzers de aan hun zorg toevertrouwde gezinnen bezoeken, is het hun zorg dat elk lid actief is. Een jongen van twaalf jaar moet, behalve in zijn diakensquorum, bij de Padvinderij zijn ingedeeld. Een jong kind hoort in het Jeugdwerk, een jongeling kan baat vinden bij een regelmatig bezoek aan de Zondagsschool en O.O.V. De huisonderwijzers mogen assistentie vragen aan de onderorganisaties, en belangstellende leiders uit deze organisatie kunnen, desgevraagd door de bisschop, naar het huis van een jonge man gaan en de ouders de voordelen van deze activiteit uitleggen, tegelijkertijd de jongeling aanmoedigend om te komen.

Het vertrouwen van het gezin en het gezinshoofd winnen is een hoogst belangrijke zaak voor de huisonderwijzers. Dat moet zodanig zijn dat de boodschappen van de bisschop aan de familie worden ontvangen alsof het de bisschop zelf was die spreekt: en omgekeerd: de boodschappen, de twijfel en de moeilijkheden die het gezinshoofd ter kennis van de bisschop wenst te brengen, moet hij veilig de huisonderwijzer kunnen toevertrouwen ter mededeling aan de bisschop. Dit is een noodzakelijke voorwaarde voor het huisonderwijs.

Bezoeken zonder aanwezigheid van contact zijn waardeloos, maar met verbinding in beide richtingen wordt het geloof versterkt en worden moeilijkheden vermeden. Als er moet worden opgetreden om te voorkomen dat twee gezinnen last met elkander krijgen, kan een gepaste tussenkomst van de bisschop uitkomst brengen. De huisonderwijzers verlenen hier bemiddeling.

Een weinig meer volharding, een weinig meer inspanning, en wat een hopeloze mislukking geleet kan tot een glorieus succes worden. Er is geen mislukking behalve in niet langer trachten. Er is geen nederlaag dan die welke van binnenuit komt, geen werkelijke onneembare hindernis dan onze eigen innerlijke zwakheid.

Hubbard.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEDOOPT IN DE VERSCHILLENDE PLAATSEN

DEN HELDER

van As, Jacobus Cornelis; 3 jan. 1964

LEEWARDEN

Tichelaar - de Jong, Wobina; 16 jan. 1964

Tichelaar, Klaske Elizabeth; 16 jan. 1964

NIJMEGEN

Overvliet, Hendrikus Adrianus; 17 jan. 1964

GEDOOPT IN DE HOLLANDSE RING

AMSTERDAM

Romann, Adriana Carolina; 7 jan 1964

van Geemen - Corver, Maria Magdalena; 14 jan. 1964

van Dillen - Knuijsting, Carolina Wilhelmina Boukje; 28 jan. 1964

HILVERSUM

Bombeek, Emerentia Agnes Louise; 23 jan. 1964

ROTTERDAM

Hoppen - Schipper, Ellen Jacqueline; 8 jan. 1964

Spruit Bleeker - van Hal, Pieterella; 26 jan. 1964

van der Spek, Dirk; 26 jan. 1964

van der Spek - Hessing, Martina; 26 jan. 1964

SCHIEDAM

Willemzteijn, Leendert; 24 jan. 1964

DEN HAAG

Mollema, Cornelia; 12 dec. 1963

VERHOGING EN ORDENING IN HET PRIESTERSCHAP

DELFT

Langras Robbert; 29 dec. 1963 tot diaken

DEN HELDER

Stavleu, Jacob Harrij; 6 okt. 1963 tot diaken

GRONINGEN

Croese, Dirk Daniel; 10 maart 1963 tot priester

Weening, Daniel; 13 okt. tot leraar

Weening, Daniel; 9 jan. 1964 tot priester

„De Ster”

DEN HAAG

van Basten, Robert; 7 dec. 1963 tot Hoge priester
Thijssen, Cornelis Th.; 15 dec. 1963 tot diaken
Thijssen, Josephus; 15 dec. 1963 tot diaken
Butters Ruben, Frank; 5 jan. 1964 tot diaken
van der Put, Rolf G.; 19 jan. 1964 tot leraar
ten Bosch, Willem S.; 19 jan. 1964 tot priester
Rapmund, Robert; 19 jan. 1964 tot priester

UTRECHT

van Maanen, Hendrik; 19 jan. 1964 tot diaken
van Doorn, Jan; 19 jan. tot diaken

Zwolle

van Drogen, Cornelis; 13 okt. 1963 tot leraar

INGEZEGEND

DEN HAAG

Letch, Maurice; 1 dec. 1963

APELDOORN

Engelgeer, Engelina; 6 okt. 1963

BRUSSEL

Belnap, David Michael; 7 juli 1963

DEN HELDER

Jager, Roelof Ruurt; 15 sept. 1963

NIJMEGEN

Lam, Selma Jacqueline Patricia; 19 jan. 1964

OVERLEDEN

DEN HAAG

Aptroot-Abrahamsz, Aanna Elisabeth; 9 jan. 1964

DEN HELDER

Meijer - Snieder, Aagje; 1 okt. 1963

ENSCHEDÉ

Ruikers - Esam, Pauline; 8 dec. 1963

GENT

Depape - Hutton, Violet Iris; 13 dec. 1963

GOUDA

Vermeulen, Aaltje; 2 dec. 1963

GRONINGEN

Stoffers - de Raaf, Jacobina; 21 sept. 1963

Birza, Marijke Frans; 9 febr. 1963

LEEWARDEN

Hoeksma - van der Heide, Freerkje; 22 nov. 1963

GEHUWD

DEN HAAG

Elfert, Marinus F. met Sommeling, Johanna J.; 24 okt. 1963

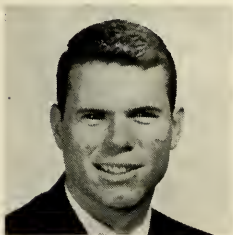
OVERGEPLAATST

Siekman, Rigtje; van Zendingsschool naar Eindhoven
Day, Alisyn; van Eindhoven naar Arnhem
Thomason, Lynnea; van Arnhem naar Groningen
Cottle, Eileen; van Enschede naar Groningen
Brammer, Margaret; van Hoofdkantoor naar Enschede
Asmus, Mattheus; van Murray Utah, naar Groningen
Asmus, Wilhelmina; van Murray, Utah naar Groningen
van den Berghe, Thomas; van Salt Lake City naar Rotterdam Zuid
van den Berghe, Antje; van Salt Lake City naar Rotterdam Zuid
de Hart, Wilford P.; van Enschede naar Utrecht
van Boerum, Ross; van Den Haag Zuid naar Enschede
Mondfrans, Conard H.; van Den Haag Zuid naar Brussel
Rollins, Frank; van Oostende naar Brussel
Blackburn, Milton; van Maastricht naar Utrecht
Funk, Randall; van Utrecht naar Den Haag Zuid
Ross, Kenneth; van Gent naar Amsterdam West
Dallinga, Dennis; van Brussel naar Amsterdam West
Peterson, Harold; van Amsterdam Oost naar Leeuwarden
Coppin, David; van Antwerpen naar Amsterdam Oost
Visser, Richard; van Leeuwarden naar Dordrecht
Sill, David; van Beverwijk naar Gent
Vanderende, Fred; van Dordrecht naar Beverwijk
Nelson, Merrill; van Amsterdam Oost naar Antwerpen
Brumble, David; van Gent naar Amsterdam Oost
Christensen, Culley; van Noord Oost Zone naar Den Haag Zuid
Eagar, Arthur; van Hoofdkantoor naar Maastricht
Stevenson, David M.; van Nijmegen naar Hoofdkantoor
Aardema, Albert; van Almelo naar Nijmegen
Vanderlinden, Steven; van Arnhem naar Oostende
Jensen, Robert; van Harlingen naar Gent
Mc. Farland, Frank; van Hoofdkantoor naar Brussel
Johnson, Robert I.; van Vlaardingen naar Almelo
Miner, Lewis; van Schiedam naar Noord Oost Zone
van Langeveld, David; van Hengelo naar Rotterdam Noord
Goebel, Edward G.; van Den Haag Noord naar Hengelo
Fuit, John; van Zendingsschool naar Rotterdam Noord
Groen, Dirk; van Alkmaar naar Harlingen
Wolferts, Edgar; van Maastricht naar Alkmaar
Noorda, Bert; van Zendingsschool naar Den Haag Noord
Oliekan, Thomas R.; van Zendingsschool naar Maastricht

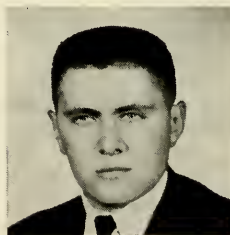
Tanner, David; van Utrecht naar Schiedam
Meenderink, Kenneth; van Groningen naar Hilversum
van Komen, George; van Hilversum naar Groningen
van Moorlehem, David; van Delft naar Arnhem
van Rij, Daniel; van Zendingsschool naar Delft
Klomp, G. Robert; van Leiden naar Vlaardingen
Vanderhoof, George A.; van Zendingsschool naar Leiden
Vuyk, William A.; van Zendingsschool naar Utrecht
Anderson, Howard; van Almelo naar Hoofdkantoor
Westerman, Bill; van Hoofdkantoor naar Almelo
Porter, Brent; van Oostende naar Brussel
Vanderlinden, Steven; van Oostende naar Brussel
Christensen, Dennis; van Utrecht naar Amersfoort
Mc Donald, Wayne; van Utrecht naar Antwerpen
Osborne, Gordon; van Antwerpen naar Delft
Dalebout, Dennis; van Amersfoort naar Zeist
de Hart, Craig; van Delft naar Zeist
Hart, Auke; van Zeist naar Rotterdam Noord
Alder, Max; van Rotterdam Noord naar Amsterdam Oost
Noorda, Steven; van Amsterdam Oost naar Den Haag Noord
Monfrooy, Tom; van Den Haag Noord naar Rotterdam Zuid
Adams, Golden; van Apeldoorn naar Gouda
Palache, Alma; van Gouda naar Eindhoven
Poteet, Joe; van Eindhoven naar Enschede
van Beekum, Johannes C.; van Enschede naar Apeldoorn
Vonk, Ronald; van Zeist naar Rotterdam Noord

AANGEKOMEN

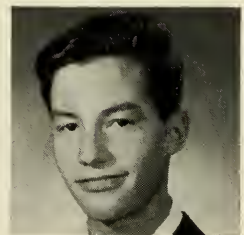
Vanderhoof, George Albert; van Medesto, Californië
Vuijk, William Albert; van Salt Lake City, Utah
van Rij, Daniel; van Murray, Utah
Noorda, Bert Richard; van Ogden, Utah
Oliekan, Thomas Richard; van Bountiful, Utah
Fuit, John K.; van Clearfield, Utah
Siekman, Rigdje; van Groningen
van den Berghe, Thomas; van Salt Lake City, Utah
van den Berghe, Antje; van Salt Lake City, Utah
Asmus, Mattheus; van Murray, Utah
Asmus, Wilhelmina; van Murray, Utah

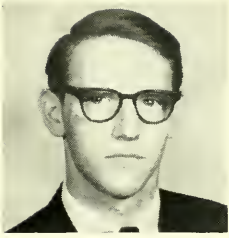
G. A. Vanderhoof

W. A. Vuijk

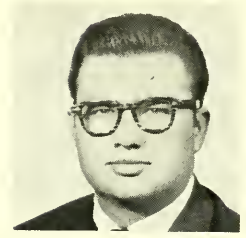
D. van Rij

B. R. Noorda

T. R. Oliekan

J. K. Fuit

R. Siekman

T. en A. v. d. Berghe

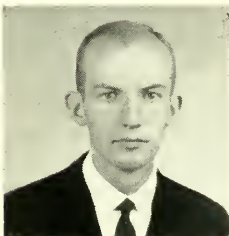
M. en W. Asmus

VERTROKKEN

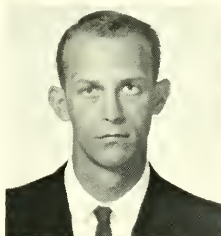
Schipaanboord, Wayne Jacob; aangekomen 12 juli 1961, vertrokken 10 januari 1964. Werkzaam geweest: Amsterdam West, Den Haag Zuid, Arnhem, Zeist, Amersfoort, Tilburg, Delft, Gouda.

van Rij, Otto Thomas; aangekomen 12 juli 1961, vertrokken 10 januari 1964. Werkzaam geweest: Zaandam, Leeuwarden, Eindhoven, Zwolle, Amsterdam West, Centrale Zone, Rotterdam Zuid.

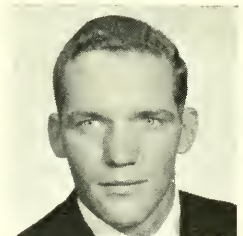
Kranendonk, Donald; Aangekomen 19 juli 1961, vertrokken 17 januari 1964. Werkzaam geweest: Den Haag, 's Hertogenbosch, Amsterdam Oost, Arnhem, Eindhoven, Centrale Zone, Noord Zone, Utrecht.

W. J. Schipaanboord

O. T. van Rij

D. Kranendonk

Als wij ouder worden.

*Een weinig vermoeider als de avondzon daalt,
Wat minder verstoord als een plannetje faalt,
Wat minder geneigd om een oordeel te vellen,
Wat meer om de deugden des naasten te tellen,
Zo wacht ik maar stil op het eind van de baan
Waar het tijdelijke in 't Eeuwige over zal gaan!*

*Wat minder beangst voor effecten en goud,
Wat meerder berust bij wat men aanschouwt,
Wat breder van blik en wat ruimer van Geest,
Bij veel wat mij vroeger zo eng is geweest!
Zo ga ik dan verder door vreugde en verdriet;
Met de poort van de betere Dag in 't verschiet!*

*Met meerdere liefde voor anderen vervuld,
Een minder hoog woord dat geen tegenspraak duldt.
Wat zachter gestemd waar 't gevallenen geldt,
Wat minder op praatjes van anderen gesteld,
Zo wacht ik maar kalm op 't eind van mijn reis
Verlangend naar rust in 't eeuwig Vaderhuis!*

Broeder J. de Heus

